

Дворушництво

Дворушництво завжди й у всьому -
Одна з найбільших в нас всіх вад,
Причина в нім всіх бід, й такому
Сам чорт завжди, як рідний брат.

Дворушник в нас - завжди ж є й зрадник,
Бо він в тім всім - і нам, і вам,
В тім безхребетність – страшна вада,
Він служить сам в тім й ворогам,

Й винить кого завгодно буде,
Та тільки в тім всім - не себе,
З такого вже не вийдуть люди,
Й такий себе в всім й підведе.

То щоб не жить з тим небораком
В життях майбутніх всіх вже нам -
У нинішнім житті з тим катом
Треба покінчити, щоб й сам

Щоб стати нам, - в тім треба геть
Нам знищити всю безхребетність
В собі, й у всьому, й бій на смерть
Вже дати нам в собі, й залежність

І іншим людям в тім всім єсть
Сприяння вже в житті, як приклад,
Й найголовніше буде те,
В життях майбутніх геть все зникне,

В нім й з ним життя вже не пусте.
Без долі вже лихої й злої
Все з Агні Йогою ж й зросте,

Й тримає чорт в тім грішну душу,
Бо й вчепиться в тім всім на смерть,
Якщо в собі нам не розрушить
Те все, то з тим й не жить нам геть!

Свідомо вже чи й несвідомо,
Не має значення вже те.
Він зрадить Дух в своєму ж домі,
І пута сам собі й сплете,

І так з життя в життя й плететься
Той неборак, бо в нім воно,
Дворушництво, еством здається,
Так й засмоктало ж в те багно.

Він згинув, й вщент,
І чим скоріше,
Тим буде ж краще, й те в момент
Зробить не вдасться, бо світліше

Від чорта того й зникне геть.
Й коли ми в цім житті, що нині,
Жить почнемо, щоб мати честь,
Як гідній кожній в тім людині,

Й нова людина вже зросте
Без спадщини в тім всім лихої,
Бо решту в нинішнім вже те
Ми проживем, всю в тім двобої,

Щоб кожен в тім став вже собою.

Микола Іващенко, Київ, 23. 07. 2018 р.